

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

III. De virtutibus sacerdotum.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

confugiat præsidium; confitens, verax sit, sacerdotique consentiens, cunctaque disponens et faciens discreto consilio confessoris. »

II. ITEM DE VENERABILI DECANO.

ISTE, de quo loquor, venerabilis vir secundum voluntatem Dei electus est a *concanonicis* in decanum, et dixit mihi Dominus: « Idcirco eum de sede sua ad jurisdictionis sedem transtuli, ut hircorum sit cibus, et refectio immundorum. » [Glossa:] Quod omnipotens hircos appellat canonicos, ideo fit quia luxuria sordida et abominabili fœtentem libidine carnem habent. Pellis hirci abstracta a carne fortis est et utilis; sic clericorum thesaurus et auctoritas, fructus et honor est Ecclesiæ Dei. *Divina a carnalibus desideriis separantur*; verum *qui his delectando carnaliter abutuntur* pelle deposita per mortem esca vermibus efficiuntur. Requisitus ergo Deus quemadmodum ex hircis agni formarentur, respondit: « Si pabula, quæ famulus meus Th. ¹ posuerit, edere eisque pasci voluerint, id est, si confessorum salubre consilium secuti pœnitentiam servaverint, efficiuntur arietes ovium: quibus tueantur et ornentur cornibus decorati, confortari debent et in Deum spem suam ponere; dicit enim Dominus quod ipso adjuvante hujus viri debita utiliter persolventur. »

VI. 3.

III. DE VIRTUTIBUS SACERDOTUM

DEUS Pater omnipotens quasdam mihi virtutes, quibus sacerdotes ornari debeant, revelavit. Debent in semetipsis veram innocentiam perfectumque testimonium conscientiæ, cum apparatu debito Missæ qui requiritur, habere. De quo si nascatur dubium, deseratur quod imminet faciendum. Figuras a mente sua legales, judaicæque umbras amo-

III. 8.

1. Theodoricus.

veant; sicque Agni mei vivi carnem comedant [et ejus sanguinem gementes bibant], memorantes ejus quam pertulit pro peccatoribus passionem. Quod si sacerdos reus, in seque peccator fuerit, filii mei panem cœlestem manducantes salvi sunt; Judas autem damnabitur, suspendio interemptus. Quod si quidquam eorum quæ ad necessarium Missæ apparatus pertinent defuerit, mensa Domini manet vacua, alimentoque suo filii ejus et pueri spoliantur. Quod si sacerdoti celebranti [ob provectam ætatem] periculum mortis ingruerit, expedit ei magis proprium sanguinem fundere, quam sanguinem Redemptoris.

IV. DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

IV. 8. **M**IRABAR cur infirmo vomenti sacramentum Eucharistiæ negaretur; eramque tam rudis ut nec intellectu nec fide hanc comprehenderem rationem, maxime cum Deus non nisi per solum peccatum ab homine separatur. Interrogavi igitur a Domino in amore mutuo rationem, et respondit mihi: « Verum quidem est quod homo non nisi per peccatum a me disjungitur; verumtamen corpus ejus præ debilitate corpus meum potest evomere. » Ex his verbis didici in aspectu sanctæ Trinitatis, quod in perceptione hujus sacramenti, divinitas unitur animæ innocenti, humanitasque Christi corpus nostrum sanctificans eidem conjungitur, sicque Spiritus Sanctus per fidem inhabitat corda nostra. Hanc divinis unionem debemus in nobis cum custodia conservare.

IV. 9. Post hæc dixit mihi Dominus, quod sacerdotes sacrificium in quatuor locis debent accipere; alias vero nusquam: de altari, de loculo Eucharistiæ pro infirmo; infirmus vero pro reverentia unctionis offerre debet pro suæ beneplacito voluntatis. In campis autem, quod voluntarie offertur *gratanter* accipiat *et devote*. Sacerdos non debet eligere, nec expetere; sed quod de infirmis offertur pro gratia suscipiat, non de jure.